

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Αθήνα, 17 Δεκεμβρίου 1996

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης μιλώντας απόψε στο Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας, είπε μεταξύ άλλων και τα εξής :

“Χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ στην Ελευσίνα, τόπο εργατιάς. Χαίρομαι ιδιαίτερα που βρίσκομαι στη Δυτική Αττική, ένα τόπο όπου φαίνεται ποιές ταξικές διακρίσεις δημιούργησε η εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας. Και γι’ αυτό, εμείς στο ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση αυτή μπορεί να δείξει την ικανότητά της να αντιμετωπίσει τα προβλήματα.”

“Πριν έρθω στα ειδικότερα θέματα που απασχολούν τη Δυτική Αττική, θα αναφερθώ σε δύο-τρία γενικά θέματα. Και θα αναφερθώ σε αυτά, διότι πριν ειπώθηκε ότι εκείνο το οποίο πρέπει να χαρακτηρίζει εμάς, είναι η κοινωνική ευαισθησία, το κοινωνικό πρόσωπο. Και η δική μας Κυβέρνηση είναι μία κυβέρνηση η οποία πρέπει να έχει προπαντός ως κριτήριό της τη σωστή αντιμετώπιση του εργαζόμενου, όλων εκείνων που μοχθούν για το μεροκάματο. Και πράγματι, έτσι είναι.

* Το πρώτο πρόβλημα που θέλω να θίξω είναι το θέμα της Ε.Ε και της Ο.Ν.Ε. Γύρισα χθες από το Δουβλίνο, από τη Σύνοδο Κορυφής. Και σ’ αυτή τη Σύνοδο Κορυφής πάρθηκαν σημαντικές αποφάσεις για την πρόοδο της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Σε όλη την Ελλάδα και σε σας, πλανάται ένα ερώτημα αυτή τη στιγμή : επειδή ακούμε για ονομαστική σύγκλιση, επειδή ισχυρίζονται μερικοί -και κακώς ισχυρίζονται- ότι το πρόγραμμα το οποίο εφαρμόζουμε, μας επιβάλλεται - κανένα πρόγραμμα δεν μας επιβάλλεται - , επειδή υπάρχει η άποψη ότι εμείς βρισκόμαστε σε μια τροχιά που εμείς δεν θα θέλαμε. Και το ερώτημα είναι : μας συμφέρει ή δεν μας συμφέρει να προχωρήσουμε και εμείς προς την Ο.Ν.Ε. και προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση; Και η απάντηση έχει δύο πτυχές :

- Η πρώτη πλευρά είναι η οικονομική. Τι συμφέρει τον τόπο;

Τον τόπο τον συμφέρει να έχει μια δυνατή οικονομία. Δυνατή οικονομία έχει ο τόπος όταν έχει ένα δυνατό νόμισμα, να είναι η δραχμή ένα δυνατό νόμισμα, να μην χάνει καθημερινά την αξία της.

Τον τόπο τον συμφέρει να μην υπάρχει πληθωρισμός, να μην υπάρχει ακρίβεια.

Τον τόπο τον συμφέρει να μην έχει το κράτος τεράστια ελλείμματα, να δανείζεται και αντί να κάνουμε επενδύσεις, να πληρώνουμε τους φόρους μας και να εργαζόμαστε όλο και περισσότερο για να ξοφλάμε δάνεια.

Τον τόπο τον συμφέρει να έχει εμπορικές συναλλαγές και προϊόντα τα οποία απορροφώνται.

Εάν εμείς δεν συμμετάσχουμε σ' αυτή τη διαδικασία - που προχωρεί - της Ο.Ν.Ε., εάν έρθει η ημερομηνία που θα ενταχθούν οι περισσότερες άλλες χώρες, τί θα συμβεί σε εμάς;

Το πρώτο το οποίο θα συμβεί είναι να υπάρχει και εδώ και στους ξένους επενδυτές και στο εξωτερικό μια γενική αμφισβήτηση για το ελληνικό νόμισμα, για τη δραχμή. Το νόμισμα το οποίο τώρα είναι σταθερό, αντί να κερδίσει σε σταθερότητα, θα χάσει και θα χάσει σημαντικά. Θα υπάρχει νομισματική αστάθεια.

Τί θα συμβεί επίσης; Λόγω αυτής της νομισματικής αστάθειας, θα αυξηθούν τα επιτόκια. Θα πρέπει να πληρώνουμε περισσότερους τόκους. Αυτό σημαίνει και για το κράτος πολύ περισσότερα χρήματα και μεγάλες δυσκολίες στις επενδύσεις.

Όλα αυτά ταυτόχρονα θα οδηγήσουν σε περισσότερο πληθωρισμό, σε περισσότερη ακρίβεια. Και επειδή θα υπάρχουν αυτές οι επιπτώσεις, το κράτος για να τις αντιμετωπίσει, θα δημιουργήσει μεγαλύτερα ελλείμματα και μεγαλύτερο δανεισμό.

Αυτή, πολύ συνοπτικά, θα είναι η εικόνα του αν εμείς σε κάποια ημερομηνία δεν μπορέσουμε να συμμετάσχουμε στην Ο.Ν.Ε. Θα είναι μια εικόνα, οικονομικής οπισθοδρόμησης, θα είναι μια εικόνα οικονομικής καταστροφής ή οικονομικής πορείας αρνητικής, για να μην χρησιμοποιούμε πολύ απόλυτες λέξεις.

Λοιπόν, τεχνικά, οικονομικά, είναι απόλυτα επιβεβλημένο να συμμετάσχουμε.”

ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

“Μιλήσαμε πριν για τα ναυπηγεία. Και όποιοι δουλεύουν στα ναυπηγεία, ξέρουν ότι μία από τις αιτίες της κακοδαιμονίας των ναυπηγείων, είναι ότι στην Ουκρανία το μεροκάματο είναι ένα ελάχιστο του μεροκάματος του Έλληνα. Και εκείνοι, με βάση το μεροκάματο και με βάση τον πιο φτηνό σίδηρο και χάλυβα κάνουν πλοία σε πιο φτηνές τιμές από εμάς. Ποιά είναι η δική μας απάντηση;

Η δική μας απάντηση είναι ότι τα δικά μας ναυπηγεία πρέπει να ναυπηγούν πιο εξειδικευμένα πλοία, όχι απλές κατασκευές. Πρέπει να έχουν πιο αναπτυγμένη τεχνολογία. Πρέπει να παράγουν προϊόντα τα οποία είναι καλύτερα από τους άλλους. Κρουαζιερόπλοια να κατασκευάζουμε για παράδειγμα, όπως κάνουν οι Φινλανδοί, οι Σουηδοί, οι Αγγλοι κλπ.”

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΤΥΧΗ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ Ο.Ν.Ε.

“ . . . εκεί δημιουργείται ένας πυρήνας, όπου αύριο θα λαμβάνονται αποφάσεις σημαντικές για όλη την Ευρώπη. Αποφάσεις πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές. Η απλή λογική λέει ότι αν θέλουμε και εμείς οι αποφάσεις αυτές να εξυπηρετούν σε κάποιο μέτρο το δικό μας το συμφέρον, πρέπει να ενταχθούμε σ’ αυτό τον πυρήνα, για να μπορούμε να έχουμε λόγο, να μπορούμε να έχουμε φωνή. Αυτό λέει η απλή λογική και αυτό θέλουμε να κάνουμε.

Και οικονομικά και πολιτικά λοιπόν, η πορεία αυτή όχι μονάχα συμβιβάζεται, αλλά είναι επιβεβλημένη από την επιδίωξή μας να ανεβάσουμε το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού, να λύσουμε τα προβλήματά του κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να έχουμε μία κοινωνία πιο δίκαιη. Και τονίζω και πάλι : Θα είναι μια πορεία δύσκολη. Αλλά η άλλη πορεία θα είναι μια πολύ αρνητική πορεία, η οποία θα εντείνει ταξικές διακρίσεις και κοινωνικές διαφορές.”

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

“ . . . και στη συγκεκριμένη περίπτωση πήγαν εκπρόσωποι της Κυβέρνησης επιτόπου, είδαν τους παραγωγούς, συζήτησαν μαζί τους για τις ζημιές που υπέστησαν, για τα χρέη που έχουν και προχώρησαν σε όποιες λύσεις ήσαν δυνατές, μέσα στο πλαίσιο που έχουμε.

Και αυτό το πλαίσιο είναι ένα πλαίσιο που μας περιορίζει. Γιατί απαιτήσεις εκατοντάδων δισεκατομμυρίων, οκτακοσίων δισεκατομμυρίων δεν μπορούν να ικανοποιηθούν. Διότι εάν ικανοποιηθούν αυτές οι απαιτήσεις, τότε θα χάσουμε τη μάχη της ανάπτυξης, τότε θα χάσουμε τη μάχη της κοινωνικής δικαιοσύνης, τότε θα ισχύσει μία κοινωνία που όποιος καταλαμβάνει τον πρώτο δρόμο, παίρνει τα χρήματα. Δεν θέλουμε τετοια κοινωνία. Θέλουμε μία σχεδιασμένη κοινωνία. Θέλουμε μία κοινωνία, όπου η κοινωνική δικαιοσύνη γίνεται με πρόγραμμα.

Εκεί ακριβώς είναι η αντίρρησή μας : Στον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι κινητοποιήσεις. Εμείς, σ’ αυτή τη διαμάχη, δεν θέλουμε νικητές και ηττημένους. Γιατί είμαστε με αυτούς που κινητοποιούνται. Γιατί ξέρουμε τα προβλήματά τους, αλλά πρέπει και εκείνοι να σκεφθούν τα προβλήματα του τόπου αυτή τη στιγμή.

Και γι’ αυτό είπαμε : Να ανοίξουν οι δρόμοι, να απελευθερωθεί το οδικό δίκτυο, γιατί αυτό έχει επιπτώσεις στους άλλους εργαζόμενους, γιατί έχει επιπτώσεις και στα άλλα κοινωνικά στρώματα. Και όταν ανοίξουν οι δρόμοι, όταν δουλέψει το εθνικό οδικό δίκτυο, όταν προχωρήσει η λειτουργία της Οικονομίας έτσι, αμέσως μετά θα κάνουμε την όποια συζήτηση με τους θεσμοθετημένους φορείς-εκπροσώπους των αγροτών και με όποιον άλλο έχει πρόβλημα. Δεν αρνούμαστε το διάλογο, αλλά δεν κάνουμε κάνουμε διάλογο κάτω από το κράτος απειλών και κάτω

από το κράτος εκβιαστικών τακτικών. Τέτοιον διάλογο δεν τον κάνουμε γιατί δεν είναι διάλογος.

Και θέλω πάλι να επαναλάβω : Εμείς είμαστε ανοικτοί να δούμε το κάθε πρόβλημα. Αλλά εμείς επειδή είμαστε σοσιαλιστική Κυβέρνηση θέλουμε να πετύχουμε μια σταθερή, μακροπρόθεσμη αναπτυξιακή πορεία. Ο στόχος μας δεν είναι να κερδίσουμε εδώ κάποια υποστήριξη, να κερδίσουμε εκεί κάποια υποστήριξη. Εμείς θέλουμε να έχουμε την υποστήριξη ολόκληρου του ελληνικού λαού από το έργο που πραγματοποιούμε, από τη βελτίωση των βιοτικών συνθηκών όλων των Ελλήνων. Και γι' αυτό θέλουμε να πορευθούμε όλοι μαζί, δεν θέλουμε διακρίσεις κοινωνικών ομάδων. Αυτή είναι η πολιτική της δεξιάς, αυτό που λέγαμε "το κράτος παροχών". Δεν θέλουμε τέτοιο κράτος. Εμείς έχουμε ως κύριο θέμα μας το κοινωνικό κράτος. Αυτός είναι ο στόχος μας : Το κοινωνικό κράτος που είναι κράτος για όλους."
